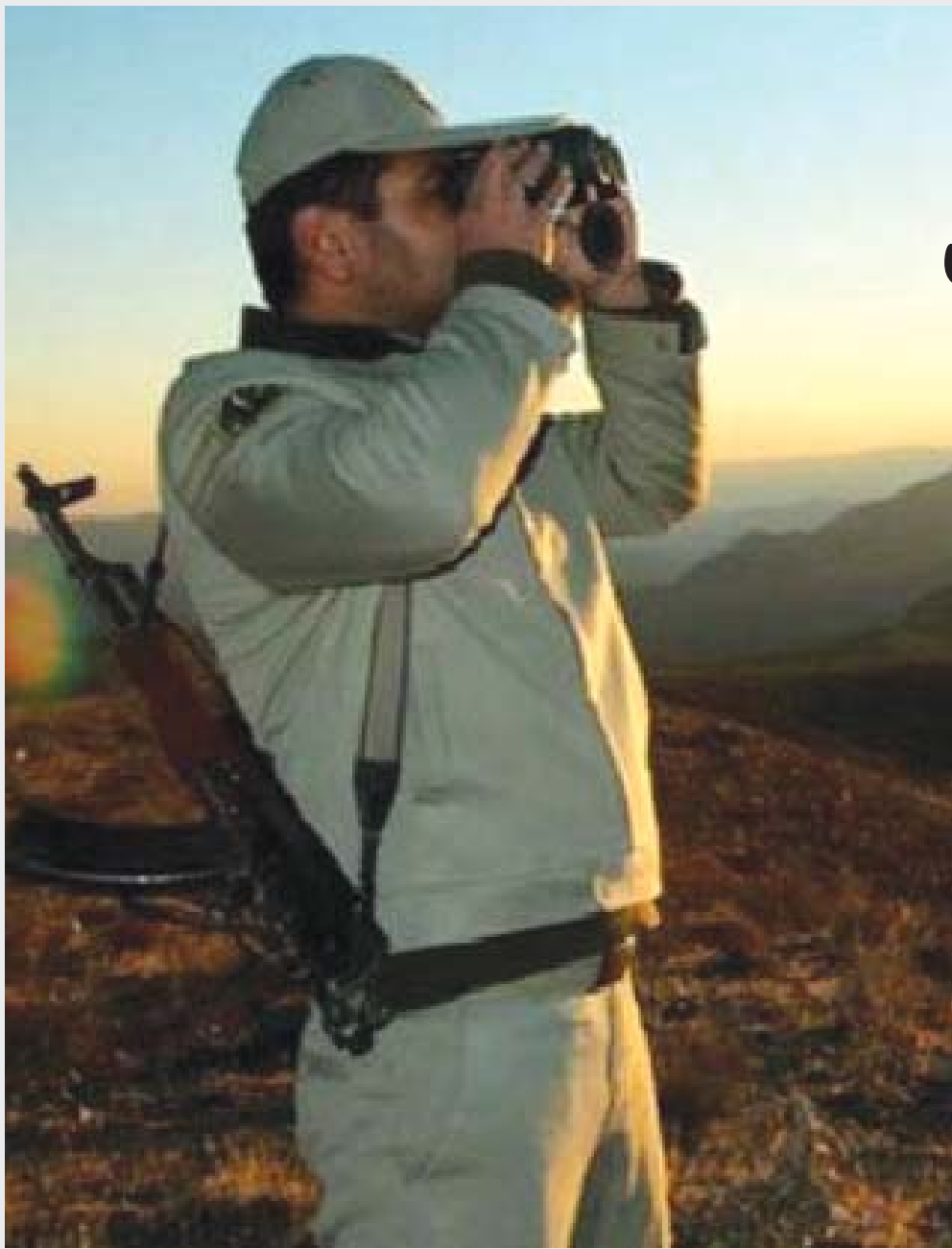

وقتی خط مقدم محیط زیست خوزستان، قلب دوم خود را از دست می دهد

پای محیط بان خوزستانی زیر تیغ متعرضان قطع شد

مقدمه

نشان از سختی کار این سبزوپشانی بی ادعا عرصه طبیعی است.

بر اساس اصل پنجاهم قانون اساسی، حفاظت از محیط زیست یک وظیفه همگانی است اما در این میان قشری شکل گرفته که برای حفاظت از این عرصه های طبیعی از جان خود مایه می گذارد و آن محیط بانان هستند که با کمترین حقوق و مزایا جان خود را کف دست گرفته و با حضور در کوه و دشت و به دور از خانواده از عرصه های طبیعی کشور محافظت می کنند.

با توجه به مشقتی که به دنبال شغل محیط بانی است

همواره اخباری مبنی بر آسیب های جبران ناپذیری که به

این قشر زحمتکش وارد می شود به گوش می رسد، اما

امروز متعرضان، محیط بان گتوندی از خوزستان را نشانه

گرفتند و با اصابت گلوله به پای راست این محیط بان او را

تا آخر عمر زمین گیر کردند.

انتظامی در جستجوی متعرضان هستند و امیدوارم این

دهن کچی بی پاسخ نماند.

هادی پور می گوید: بسیاری از افراد بخاطر اینکه

اهمیتی نسبت به محیط زیست قائل نیستند خیلی راحت

دست به شکار می زنند، حیوان دزدی می کنند، به درختان

آسیب وارد می کنند، جنگل می سوزانند، که به نظر

می رسد از این طریق می خواهند کسب درآمد کنند.

بردار محیط بان گتوندی تصریح می کند: بردار من

هیچ حاشیه ای نداشت و از آرومتیرین افرادی بود که تا

بحال دیده ام، همیشه سرش به کارش گرم و عاشق

شغلش بود. بعید می دانم با کسی دشمنی داشت. بردار

محیط بانم طی صحبت های، گفته است که یکی از

همکارانش اخیرا مانع شکار چند شکارچی شده است و از

این بابت تهدید شده بود، سرانجام همان متعرضان یک

شب به قصد حمله به همکار بردارم به سمت پاسگاه

محیط بانی اداره حفاظت محیط زیست در نزدیکی

روستای دو پیران این شهرستان بردارم را با همکاری

اشتباه می گیرند و با اسلحه شاتگان از فاصله دو متری به

پای او شلیک می کنند.

او با بغضی که این بار شکسته شده است، می افزاید:

«پا» برای یک محیط بان حکم قلب را دارد، بردارم قلبش

شکست و نصف شد. او برحسب علاقه شدید که به

طبیعت داشت، به پای هر گیاه تشنه ای آب می ریخت، به

هر حیوان تشنه و گرسنه ای آب و غذا می داد.

اکنون پایش، یار و یاورش که در کوه و جنگل برای

حفاظت و در مناطق صعب العبور همراهش بود را از

دست داده است.

علی هادی پور می گوید: بردارم بیشتر از همیشه نیاز به

روحیه دارد تا بتواند خودش را دوباره پیدا کند و به

زندگی اش برگردد، امیدوارم به این موضوع توجه شود و

محیط بانان بیش از پیش مورد حمایت قرار بگیرند. کاش

یک قانون جدید مختص به محیط بانان به قوانین کشور

اضافه شود و آنگونه که لایقشان است مورد حمایت قرار

بگیرد. او یادآور می شود: بردار من سید امین، متولد تبر

زن ۱۳۶۱ است و تنها در منزل پدری مان در شوشتر

زندگی می کند و مانند ایم با این وضعیت پیش آمده او

چگونه می تواند دیگر تنها زندگی کند.

هادی پور می گوید: پدرمان در سال گذشته به طرز

ناگواری جان خود را از دست داد و بیش از چهار ماه در

بیمارستان بستری بود. اکنون برای سید امین که به طور

خوزستان قطع عضو شدن محیط بان گتوندی را اتفاقی

فوق بحرانی عنوان می کند و می گوید: با توجه به

مصدومیتی که به محیط بان گتوندی وارد شد سازمان

محیط زیست خوزستان طبق وظیفه خود هزینه های

درمان را متقبل و مدیر کل محیط زیست استان چندین

بار با او دیدار داشت و قطعا بعد از مرخص شدن هم

حمایت های لازم از این شخص صورت می گیرد.

وی تاکید می کند: همه رسانه ها و سازمانهای مردم

نهاد بسیج شوند تا در شرایطی که به وجود آمده برای سید

امین هادی پور قوت قلب باشند و با حاشیه سازی نمک به

زخم او نباشند.

این محیط بان، بیش از ۶ سال سابقه کار در محیط بانی

را دارد، او پیش از این رئیس بخشی از منطقه حفاظت شده

در این شهرستان بود که دو سال قبل درخواست انتقالی

داد و متاسفانه این اتفاق ناگوار برای این محیط بان شریف

رخ داد و پای راستش از زانو قطع شد.

عبدالحسین کریمی رئیس اداره حفاظت محیط زیست

گتوند ضمن ابراز تأسف با اشاره به قطع عضو شدن

محیط بان این شهرستان، اظهار می کند: اواخر فروردین

ماه چهار فرد سود جود که نقابدار بودند، به صورت

مسلحانه به علت نامعلومی به پاسگاه محیط بانی اداره

حفاظت محیط زیست در نزدیکی روستای دو پیران در

بخش مرکزی این شهرستان حمله کردند و یکی از آنها از

فاصله خیلی نزدیک به این محیط بان شلیک کرد.

وی می افزاید: این تجاوز مسلحانه به طبیعت توسط

مهاجمان در کنار پاسگاه محیط بانی یک زنبوردار که در

حال فعالیت است نیز اتفاق افتاده است. کریمی ادامه

می دهد: مجرمان با طناب دست و پای زنبوردار را بستند

و از خودروی مدل تیگو اروندی او برای این حمله استفاده

کردند. این متجاوزین پس از حمله به این پاسگاه محیط

بانی سید امین هادی پور محیط بان ۳۷ ساله این اداره را با

اسلحه شکاری از ناحیه پا مصدوم و از منطقه متواری

شدند، اما موفق به سرقت خودروی زنبوردار نشدند.

رنج نامه ای که این محیط بان نوشته است

دیشب شب سختی بود، بعد از یک ماه تلاش برای

حفظ پایم و تحمل درد کمر خم کن، دیروز برای همیشه

رفت، خواب به چشمانم نیامد، این یک ماه به سرعت از

جلوی چشمانم رد شد، آن شب تاریک و شوم برای

همیشه در خاطرم ماند.

ضاربانی که به ناقص کردن بسنده نکردن و با ضربات

سنگین بر پیکرم مرا تهدید به مرگ کردن، اسلحه بر

شقیقه ام گذاشتن تا تن به خواسته هایشان بدهم که ندام

آن لحظات به سخت بود، زمان چه کند می گذشت، اما

دیشب به مراتب از شب حادثه بدتر بود، دیشب سخت

گذشت: تلخ همراه با درد، باورم نمی شد که پایم را از من

گرفتن، من محیط بانم، با برای من حکم بال را دارد برای

پرنده، کودکیم به یاد آمد.

مرحوم پدرم که همیشه می گفت کارت خطر دارد و

من ترس دارم، واهمه دارم، بهتر که نبود تا این روزها را

ببیند، در خواب هم نمی دیدم که... هنوز هم باور ندارم

من ماندم و افسوس و دردی جانکاه که بر روی قلبم

سنگینی می کند، شاید اگر لحظه ای خودتان را جای من

بگذارید مرا درک کنید...

آخر به چه گناهی باید ناصص شوم، مگر چه کردم جز

خدمت به کیورتی که لانه نداشت، به کلی که گرسنه بود

و با چشم های معصومش طلب غذا می کرد، به کلی که

زیر صخره روئیده بود و آب می خواست... حقم نبود خدا...

حیات وحش امانت مردم در دست محیط بانان است و

بهتر است از این امانت تا پای جان حفاظت کنیم، نباید

فردی به خودش اجازه دهد به این جنگل های زیبا خیانت

کند، ما نان حیات وحش را می خوریم و به نوعی بودن

متجاوزان باعث می شود تا محیط زیست و محیط بان

جانشان به خطر بیفتد کاش بتوان کاری کرد تا دیگر

شاهد این قتل رویدادهای ناگوار نباشیم. این محیط بان

شریف و جسور پس از حادثه ناگوار به بیمارستان گلستان

اهواز منتقل و بعد از آن نیز به تهران اعزام شد اما

متاسفانه شدت وخامت در حدی بود که تیم درمان

پزشکی برای نجات جان او مجبور به قطع پای این محیط

بان از زانو شدند.

گزارشگر: سارمحسینی

نگاهی به تاریخچه محیط بانی

افرادى هستند که تحت استخدام سازمان حفاظت محیط زیست به امور حفاظت و کنترل عرصه های طبیعی و حیات وحش کشور مشغول می باشند. محیط بانان سازمان حفاظت محیط زیست از نظر قوانین استخدلمی کارمند دولتی محسوب می شوند. اما باتوجه به شرایط کاری خویش وضعیتی شبیه نیروهای انتظامی یا شبه نظامی دارند. محیط بان کیست: در ارتفاعات سر به فلک کشیده احدی جز او حضور ندارد . در دشت های وسیع چشم های تیز بین اوست که هر جنبه ای را زیر نظر می گیرد و با دوربین چشمی تا دور دستها تعقیبش می کند. اوست که حافظ بی ماندنی است و ذهن هوشیار و قدم های چابکش در دل شکارچیان حیات وحش و غارنگران طبیعت وحشت می اندازد. اوست مایه آرامش مارال و آهو و امنیت پرندگان مهاجر اوست که دلش در هوای طبیعت بر می کشد و سر از جان نشناخته به دفاع از آن بر می خیزد. اوست حافظ مرزهای طبیعت و حریم خلقت خدولند. محیط بان آزاده و سراقراز جای پایش روی برفها بی انتهاست در سفیدی و کنار گل های رودخانه و شن های دریا و دره های عمیق دربند که حضورش را بلنگها و بزها حس می کنند. و در دریا مسافر امواج است . در دشتها حضورش را خط لاستیک موتورش بر خاک را متوجه دیگران می کند. اولین احکام قانونی درباب شکاردر تاریخ ۱۸ اردیبهشت ۱۳۰۷ تدوین و تصویب شده است و در ۱۴ اسفند۱۳۳۵ مقررات مستقل و نسبتا جامعی در زمینه حفاظت از حیات وحش به تصویب مجلس وقت رسید و قانون شکار و صید تشکیل گردید که اعضاء آن را تعدادی از افراد علاقه مند به شکار و صید تشکیل می دادند، و به منظوراجرای قوانین تدوین شده وزیر کشور و رئیس ستاد ارتش وقت نیز به عضویت کانون مذکور در آمدند. در ۱۶ خرداد ۱۳۴۶ سازمان شکاربانی و نظارت بر صید جایگزین کانون شکار گردید و این سازمان رسما به عنوان یک دستگاه مستقل دولتی فعالیت خود را با آموزش شکاربران در سطح کشور آغاز و مناطق رانیز به عنوان پارک وحش مورد حفاظت قرار داد. در سال ۱۳۵۰ با مطرح شدن مسائل زیست محیطی در سطح جهان، این سازمان با تغییر عنوان به نام سازمان حفاظت محیط زیست عهده دار مسایل محیط زیست کشور گردید و همکاری خود را با سازمان های بین المللی ادامه داد.سازمان حفاظت محیط زیست طبق استانداردهای بین المللی مناطقی را تحت عنوان مناطق چهارگانه مورد حفاظت قرار داده است، که هر یک از مناطق دارای شرایط و مقررات خاص بوده وهم اکنون متعهد آنها در کل کشور به ۱۵۳ رسیده است.

وضعیت محیط بان و محیط بانی

سه هزار محیط بان جور حفاظت از محیط زیست پهناور ایران رامی کنند در حالی که طبق استاندارد جهانی باید از هر ۲ هزار هکتار عرصه خشکی و هر یک هزار هکتار عرصه تالابی، یک محیط بان حفاظت کند. برای گستره ای چون کشور ایران نیاز به ۱۱ هزار محیط بان دارد. تاکنون ۱۱۱ نفر از محیط بانان ایرانی در جریان درگیری های مسلحانه با اشرا در پارک های ملی و جنگل های کشور جان خود را از دست داده اند اما منابع غیررسمی معتقدند که آمار کشته شدگان بیش از این است.

